

Stanowisko
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 14 grudnia 2016 r.

w sprawie projektów rozporządzeń zmieniających rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt. 3 i 5 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 roku o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1479), posiadając umocowanie prawne do reprezentowania i ochrony zawodu lekarza weterynarii oraz zajmowania stanowiska w sprawach polityki państwa w zakresie wykonywania zawodu lekarza weterynarii, które samorząd zawodowy wykonuje poprzez art. 10 ust. 2 pkt 6, 10 i 11 ustawy przywołanej na wstępie, w zakresie opiniowania projektów ustaw i innych aktów prawnych dotyczących ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego, ochrony środowiska i wykonywania zawodu lekarza weterynarii, bądź występowania o ich wydanie, jak również występowania w obronie interesów indywidualnych i zbiorowych członków izb lekarsko-weterynaryjnych i współdziałania z organami administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, samorządami zawodowymi, związkami zawodowymi i organizacjami społecznymi w sprawach profilaktyki i leczenia weterynaryjnego, poprawy warunków hodowli i warunków sanitarnych wsi, kontroli żywności pochodzenia zwierzęcego, zwalczania zakaźnych i pasożytniczych chorób zwierzęcych oraz chorób odzwierzęcych, po analizie:

1. projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu ustalania i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz sposobu przekazywania informacji w tym zakresie Komisji Europejskiej;
2. projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii;

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wyraża następujące stanowisko:

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna przypomina, że w dniu 13 października 2016 r. w piśmie o sygnaturze KILW/012/04/16 przesłała swój projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii, który w żadnym przypadku nie znalazł odzwierciedlenia w przedstawionym przez ministerstwo projekcie.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna w przesłanym projekcie w sposób precyzyjny uzasadniła wysokość proponowanych wynagrodzeń w oparciu o ekspertyzę w sprawie wyceny kosztu godziny pracy lekarza weterynarii w Polsce wykonującego czynności lekarsko-weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt wykonaną przez Katedrę Rachunkowości Menadżerskiej Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Ze zdziwieniem więc przyjmuje tak znaczne rozbieżności w wysokości proponowanych stawek wynagrodzenia z własnym projektem. Oczekuje więc przedstawienia przez stronę rządową równie uzasadnionej kalkulacji wysokości stawek zawartych w opiniowanym projekcie.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna ze zdziwieniem przyjmuje fakt, że z kompleksowego projektu złożonego przez nią w projekcie rządowym znalazły się zaledwie szczątkowe, wyrwane z kontekstu zmiany, co jest poważnym zagrożeniem dla realizacji tak zwalczania ASF jak i ptasiej grypy.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 roku o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1479) izba lekarsko-weterynaryjna upoważniona została do opiniowania projektów ustaw i innych aktów prawnych dotyczących ochrony zdrowia zwierząt, weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego, ochrony środowiska i wykonywania zawodu lekarza weterynarii, bądź występowania o ich wydanie. Powyższe uprawnienie realizowane jest w szczególności w ramach delegacji ustawowej zawartej w art. 16 ust. 6 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1077) w brzmieniu:

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Głównego Lekarza Weterynarii oraz Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz kwalifikacje osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1,
- 2) warunki i wysokość wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1

- mając na względzie zapewnienie odpowiedniego poziomu i jakości wykonywanych czynności.

Wobec powyższego niezrozumiałym jest fakt, iż pismem znak ŻW.eow.8500.1.2016.PM z dnia 1 grudnia 2016 r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi informuje o prowadzonych pracach legislacyjnych, które w zakresie zmiany rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii w części zainicjowane zostały na wniosek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Techników Weterynarii „Eskulap”.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna zdecydowanie przeciwstawia się propozycji podwyższenia stawki wynagrodzenia personelu pomocniczego do kwoty 30,00 PLN/godz. oraz uwzględnieniu propozycji podwyższenia tej stawki za prace w godzinach wieczornych i w dni wolne od pracy do kwoty 35,95 PLN.

Powyższy sprzeciw Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej wynika z zestawienia proponowanej w projekcie ministerialnym stawki z aktualnie obowiązującą stawką godzinową dla lekarza urzędowego sprawującego nadzór nad rozbiorem mięsa w tym samym zakładzie, która wynosi 41,00 PLN. Niewątpliwie przytoczone zestawienie wysokości stawek wynagrodzeń nie odzwierciedla roli lekarza weterynarii w procesie badania zwierząt rzeźnych i wydawania oceny mięsa w stosunku do roli personelu pomocniczego wykonującego proste czynności pomocnicze pod nadzorem tegoż lekarza. Należy tu podkreślić decyzyjność i co za tym idzie pełną odpowiedzialność lekarza weterynarii za bezpieczeństwo produktów pochodzenia zwierzęcego. Nie bez znaczenia jest różnica w wymaganym poziomie wykształcenia lekarza weterynarii i personelu pomocniczego.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wskazuje ponadto, że Ogólnopolskie Stowarzyszenie Techników Weterynarii „Eskulap” nie ma żadnego umocowania prawnego do wnoszenia powyższych propozycji nowelizacji aktów prawnych. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna przypomina także, że w roku 2012 w drodze powyższego rozporządzenia personel pomocniczy z pozytywną opinią samorządu lekarsko-weterynaryjnego otrzymał 25% podwyżkę wynagrodzenia, podczas gdy ostatnia podwyżka wynagrodzenia wyznaczonych lekarzy weterynarii miała miejsce w 2011 roku.

Przypominamy także, że w piśmie o sygnaturze KILW/03210/01/16 z dnia 23 maja 2016 r. skierowanym do Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Ewy Lech wnioskowaliśmy o zrównanie stawek wynagrodzenia personelu pomocniczego w zakresie poskramiania zwierząt i prowadzenia dokumentacji z wysokością personelu pomocniczego w rzeźni. Należy zaznaczyć, że praca tych pierwszych jest zdecydowanie cięższa, a wynagrodzenie wynosi aktualnie 12,00 PLN/godz., co jest stawką zenująco nisko biorąc pod uwagę fakt, że zainteresowani muszą sami opłacić składki ZUS. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wyraża żal, że Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Techników Weterynarii „Eskulap” nie reaguje w tym miejscu na wyraźną krzywdę swoich członków.

Należy w tym miejscu wskazać, że zmiana aktualnie obowiązującej stawki wynagrodzenia personelu pomocniczego w zakresie poskramiania zwierząt i prowadzenia dokumentacji (12,00 PLN/godz.) jest konieczna ze względu na treść Obwieszczenia Prezesa Rady

Ministrów z dnia 21 września 2016 r. w sprawie wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2017 r. (M.P. z 2016 r. poz. 934), w którym wysokość minimalnej stawki godzinowej obowiązującej od 1 stycznia 2017 roku została określona na 13,00 PLN. Biorąc pod uwagę wymagane kwalifikacje oraz uciążliwość pracy personelu pomocniczego przy poskramianiu zwierząt Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wnioskuje o określenie jego wynagrodzenia na poziomie 25,00 PLN/godz.

Ustanowienie zarówno opłaty jak i wynagrodzenia za badanie mięsa z jednej sztuki zwierzęcia na obecność włośni, przeznaczonego na użytek własny należy postrzegać jako znaczny postęp w uregulowaniu powyższej kwestii. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna od wielu lat zabiegała u kolejnych Ministrów Rolnictwa i Rozwoju Wsi o wykonanie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej w powyższym zakresie. Nie mniej należy zaznaczyć, że proponowana stawka wynagrodzenia jest nie do przyjęcia w świetle nakładu czasu pracy lekarza weterynarii i przytoczonej powyżej ekspertyzy. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna proponuje również zróżnicowanie wysokości proponowanej stawki w zależności od faktu czy badanie zostało przeprowadzone metodą wytrawiania z użyciem mieszczała magnetycznego, czy metodą trichinoskopową (kompresorową).

Podwyższenie kwoty wynagrodzenia dla lekarza weterynarii za przeprowadzenie kontroli zwierząt, w miejscu ich pochodzenia, umieszczanych na rynku krajowym wraz z wystawieniem wymaganych świadectw zdrowia, o których mowa w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (pkt 3 załącznika 1 omawianego rozporządzenia) jest realizacją oczekiwań środowiska lekarzy weterynarii. Niestety należy podkreślić, że proponowana kwota w sposób znaczący odbiega od kwoty proponowanej w projekcie Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna opartej na rzetelnie przeprowadzonej kalkulacji i nadal nie odzwierciedla faktycznego nakładu pracy, a przede wszystkim odpowiedzialności urzędowego lekarza weterynarii związanej z faktem poświadczania zdrowotności badanych zwierząt. W związku z tym istnieje zagrożenie, iż pomimo nowelizacji rozporządzenia w kształcie proponowanym w opiniowanym projekcie zadania te nie będą wykonywane z uwagi na dysproporcje pomiędzy nakładem pracy a wynagrodzeniem.

Wobec powyższego Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wnosi o wyznaczenie terminu spotkania uzgodnieniowego w celu wypracowania wspólnego projektu opartego na realiach ekonomicznych i społecznych.

SEKRETARZ
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Danuta Pawicka-Stefanko

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Jacek Łukasiewicz